

fødsret, ja, ikke engang Borgerkab til at drive den, saa vil der jo kunne tænkes en heel Deel Personer, der have taget varigt og definitivt Ophold her, saa at Danmark er blevet deres Fædreland, og som altsaa, naar de ere i Danmark, ere hjemme, og, naar de tage bort fra Danmark — hvis det da ikke er under en saadan Forudsætning, at de maae siges at emigrere — kun kunne betragtes som Rejsende og som værende udenlands. Alle saadanne Personer, der uden at have Indfødsret have fast Ophold her i Landet, maae i Kraft af den her bestaaende Lovgivning kunne drive Søfartsnæring her under dansk Flag. Det gjælder nu om at faae præciseret, hvem der kan henregnes hertil, og det har Udvalget forsøgt ved at benytte de tvende Udtryk, „fast Ophold“ og „blevne hjemmehørende her.“ Det er uden Tvivl det Samme, der har foresvævet Concipisten til det oprindelige Lovforslag ved at tilføje Ordet „fast“ til „danske Statsborgere“. Til hyderligere Dplysning skal jeg endnu erindre om, at der for nogle Aar siden bestod to bethdelige Skibsrederier her i Danmark, hvoraf det ene dreves af en Skotte, det andet af en Irlander, begge i høi Grad ansete merkantile Borgere; de havde ikke opgivet deres udsaatlige Forhold til den engelske Stat og vare ikke optagne i den danske Nation; men de havde etableret faste Huse her og indført en Mængde Skibe i den danske Handel, som seilede under dansk Flag; det er selvsølgelig, at noget Saadant heller ikke for Fremtiden skal være formeent. Paa den anden Side ville de Herrer have hørt om, at Chefen for et meget bethdeligt Skibsrederi i en russisk Provinds under Krimkrigen tog til Altona, leiede et Par Bærelser i Palmillen, tog Borgerkab som Skibsreder i Altona — i Henhold til en reen local Bestemmelse var Borgerkab nødvendigt for at drive Skibsrederi der — og saa lod hele sin Handelsflaade seile Verden rundt under dansk Flag, uagtet Skibene aldrig havde været i Altona, men kun havde faaet Ordre til at heise dansk Flag. Dette er Noget, der naturligtvis fremtidigt ikke skal kunne tilstedes. Da Krimkrigen var forbi, drog den paagjældende Skibsreder selvsølgelig bort igjen, firede det danske og heise de russiske Flag.

En saadan Mand kan ikke siges at have taget fast Ophold i den danske Stat — at det var i Altona han tog Ophold, gjør her Intet til Sagen — han har aldrig indtaget et saadant Forhold, at man bona fide kunde sige, at han var hjemmehørende her, og han vil altsaa som den, der ikke er dansk Statsborger, ikke have Ret til at føre dansk Flag. Det er dette, som Udvalget har søgt at udtrykke ved at foreslaae det ærede Thing at optage de af mig nævnte Ord som et godt Vederlag istedetfor det bethdningsløse og incorrecte Udtryk „fast dansk Statsborger“. Den høitagtede Finantsminister har stillet et Underændringsforslag til dette Forslag af Udvalget, om hvilket jeg isørigt skal oppebie hans Udtalelser, men dog troer strax at burde bemærke, at det og Udvalgets Forslag synes i Tanken at falde aldeles sammen.

Den Forbring, at man for at kunne lade et Skib føre dansk Flag skal være dansk Statsborger i den Forstand, hvori jeg her har søgt at præcisere Begrebet, maa naturligtvis ogsaa stilles, naar der er flere Medeiere; thi, hvis selve Nationalitetsbeviset indeholdt fuldt Bevis for, at en større eller mindre Deel af Skibet eiedes af Fremmede, kunde det jo ikke siges, at Skibet i sin Heelhed var dansk Eiendom, og det kunde da ikke have Krav paa at nyde den danske Stats Beskyttelse. Det maa vel erindres, at der ved Siden af Lyften til at være overordentlig liberal i saa Henseende maa gjøre sig en meget alvorlig Betragtning gjældende, og det er den, at dem, der ere berettigede til at lade Skibe fare under dansk Flag, er den danske Stat forpligtet til at beskytte og til at hjemle alle de Rettigheder, som Fremmede efter de bestaaende Forhold maae tilstaae danske Statsborgere; men Fremmede vilde naturligtvis, navnlig i Krigstilfælde, naar det af selve Documenterne fremgik, at en større eller mindre Deel af et Skib var fremmed Eiendom, aldrig respectere Skibet i dets Heelhed som værende dansk Eiendom, men vilde condemnere det; dette vilde ikke blot medføre store Betænkeligheder for den danske Skibsfart, men det vilde ogsaa kunne indville den danske Stat i de allerstørste Vanstueligheder. Der blev ved Sagens første Behandling her i Salen af et